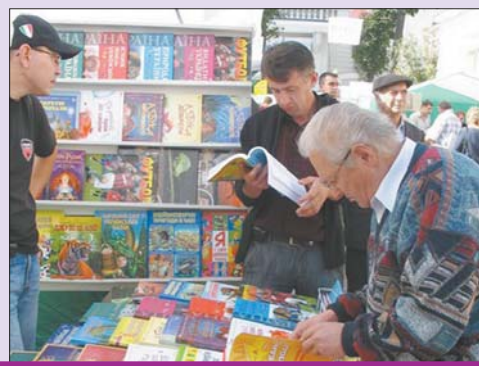

У Криму знайшли скарб доби Середньовіччя

Скарб доби Середньовіччя знайшли археологи у Криму. А саме — понад півтори сотні монет часів хана Узбека, прикраси, керамічний та скляний посуд, дрібні побутові речі. Усе це виявили у розкопаній середньовічній лазні, аналогів якій в Криму раніше не зустрічали. На місці розкопок науковці мріють зробити музей під відкритим небом. А усі знахідки з лазні — після того, як їх почистять, опишуть та систематизують — передадуть до місцевого музею.

У Львові відбудеться 18-й Форум видавців

14-18 вересня у Львові відбудеться 18-й Міжнародний форум видавців, у якому візьмуть участь понад тисяча учасників. У рамках форуму пройдуть заходи у всій центральній частині міста — на площі перед палацом Потоцьких, на площі перед університетом імені Івана Франка, перед Львівським палацом мистецтв, на проспекті Свободи та на інших майданах міста. Форум видавців у Львові відбувається з 1994 року. За цей час захід відвідали понад 600 тисяч гостей.

Художник із Луцька заробляє на життя, реставруючи картини у Празі

Волинський художник-авангардист Сергій Корсай малювати почав із раннього дитинства. Як і всі діти, зображав на папері усе підряд, особливо не перебираючи. Однак на талант дитини ніхто не звернув уваги, ніхто не займався. Та уже у війську його називали не інакше, як художником. А відслуживши Батьківщині, юнак вирішив невідмінно піти навчатись малювати професійно.

— У дитинстві малював усе, що бачив. Так, як мною ніхто не займався, дуже багато змалював з готових робіт, хоча це неправильно, так художнику робити не можна, — розповідає пан Сергій. — А після армії вирішив піти у художню школу. Моїм вчителем став Володимир Іванович Жижирун. Ще й досі з посмішкою пригадує перший урок. Вчитель завів мене в перший клас художньої школи, посадив із 11-річними дітьми, дав простий олівець і листок паперу та наказав проводити олівцем рівні лінії. На перерві до мене підійшов найменший хлопчик з класу і присоромив дорослого дядька, сказавши: ой, у мене лінії рівніші. Однак навчатись у школі мені подобалося, там я проводив мало не цілі дні. Відвідував з учителем різні цікаві місця в рідному Луцьку, особливо часто бували у скульптора Станіслава Сарцевича.

Майбутній художник спочатку пробував вступити до Івано-Франківська. А коли не вдалося, поїхав у столицю і почав навчатись на ювеліра в училищі при одному з ювелірних заводів. Здобути там знання хотів використати при вступі в Київську академію мистецтв. Однак виникли складнощі з документами, тож лише наступного року зміг стати студентом. Але не столичного вузу, а Львівської академії мистецтв. Навчався на кафедрі скла, бо Сергієві вона видавалась найближчою до ювелірного фаху. Там займався

гнутим склом, працював у нелегкій техніці тонкостінного скла. Уже після четвертого курсу старанного студента залишили працювати в академії на кафедрі.

— Я як шкляр об'їздив півсвіту, — ділиться Сергій Корсай. — Був учасником багатьох виставок та симпозіумів в Іспанії, Німеччині, Росії, Франції. В останній навіть довелось викладати.

Та все ж більшу частину часу митець проводить у Львові, тулившись із дружиною та трьома дітками у невеличкій кімнаті гуртожитку. Малець підросла і Сергій бачив, що їм тут важко, у кімнаті уже не вистачає простору для усіх. Тому прийняв рішення покинути улюблену справу та повернутись з сім'єю до рідного Луцька. Тут придбав однокімнатне помешкання в приватному секторі, аби мати можливість щось побудувати, облаштувати на свій лад.

— Так як у Луцьку я не мав середовища скляного, то почав повертатись до малювання. Захопився живописом і потрохи став носити свої картини у галерею мистецтв, — пригадує пан Сергій. — Трохи згодом почав разом з іншими художниками виїжджати на пленери. Перший пленер, на який я потрапив, проходив на березі озера Пісочне на Волині. Туди з'їхалася маса людей з усіх куточків України. Це було таке середовище митців, що важко описати словами. Цілими днями усі малювали, здавалося б, схожі місцини кожен зображав по-різному, шукаючи свою техніку.

Так само виробити індивідуальний почерк, вивести свою техніку намагався й Сергій.

— Певний час на мене страшенно впливали такі художники, як Олександр Мурашко, Василь Кричевський. Згодом я відкрив для себе Михайла Бойчука. І до сих пір під впливом його світлих образів, — ділиться художник. — Коли я лише починав, мені дуже подобався і Мі-

Сергій Корсай

келанджело, і Ботічеллі.

На полотнах пана Сергія часто фігурує Луцький замок. Митець зізнається, що просто хотів намалювати величезну кількість замків. Однак роботи не схожі одна на одну, у кожній замок постає у зовсім іншому світлі, й усі вони особливі. Не рідко з'являються на картинах Корсайа й інші пам'ятні споруди чи просто вулиці древнього Лучеська.

Сергій Корсай каже, що зараз в Україні практично неможливо заробити на хліб, лише пишучи картини. Тож аби утримувати сім'ю, доводиться щороку на 3-5 місяців їздити на роботу за кордон. Та все ж заробляє завдяки своєму художньому таланту.

— Час від часу я покидаю сім'ю і їжджу працювати в Прагу. Там або малюю на замовлення, або ще щось роблю. Два роки підряд виконував реставраційні роботи в Празькій опері. На запрошення одного музею реставрував усі роботи чеського авангардиста 20-х років. Згодом ці полотна виставлялися в Празькій галереї, — розповідає пан Сергій.

Мабуть, у кожного художника й дім має говорити, що тут живе творча людина. Помешкання Корсайа про це просто кричить, адже тут усі митці. Дружина Галина Черниш пише ікони на склі, одна донька навчається малюванню в Києві, а син, маючи за плечима художню школу, освоює професію кухаря. Потрапивши на кухню до Корсайа, спершу уточняє, чи це буває на музеї? Оформлена вона з використанням українських народних мотивів. До стелі підбиті бруси, які розписав Сергій, на стінах декоративні тарілки з петриківським розписом дружини Галини. Інтер'єр доповнюють писанки, розвішані то ту, то там, старовинна скриня, громіздкий дерев'яний стіл, а довершують усе картини.

Ольга УРИНА

«Оструда»

■ ПЕРЕВІРКИ

У закладах торгівлі та кафе Луцька порушують санітарні норми

Протягом минулого тижня фахівці Луцької міськрайонної санітарно-епідеміологічної станції перевірили 21 заклад торгівлі та ресторанного господарства. Порушення санітарного законодавства виявлено у 15 випадках, накладено 15 штрафів на суму майже 3 тисячі гривень.

Зокрема в гуртвіні «Пакко» ТзОВ «Пакко-Холдінг», що на вулиці Ковельській, виявлено незадовільне утримання рами, де розвантажують продукти харчування і продовольчу сировину. Порушено дезрежим, використовувались засоби, які не дозволені в торгових закладах. Грубо порушувалось товарне сусідство при зберіганні харчових

продуктів у холодильній камері.

У кафе «Фламінго», що на проспекті Молоді, до роботи допущені працівники без медичного огляду. Не дотримуються умови миття кухонного інвентарю, правила особистої гігієни. Заклад працював при несправному туалеті. Працівники кафе відсторонені від роботи до проходження медичного огляду, діяльність кафе зупинена до усунення виявлених порушень, підприємця притягнуто до адміністративної відповідальності.

У закусочній «Шерідан», що розташована на території Центрального ринку, порушувалась погоджений асортимент продукції. За відсутнос-

ті умов у закусочній виготовлялись епідеміологічно небезпечні страви. Дезрежим, товарне сусідство порушувались. До роботи допущені працівники без медичного огляду. За виявлені порушення підприємця оштрафовано, робітники відсторонені від роботи до проходження медогляду.

У кафе «Кульбаба», магазині «Щоденник», що на вулиці Кравчука, порушувались правила товарного сусідства при зберіганні харчових продуктів, виробничий інвентар використовувался без маркування.

У торговій точці №113 торгового комплексу «Караван» у продажі були м'ясопродукти без супровідних документів.

■ ШАХРАЙСТВО

Студент за долари, надруковані на принтері, хотів купити мотоцикл

20-річний Олексій, уродженець Волині, який нині навчається в одному з вишів Донецька, вирішив провести експеримент з виготовлення та реалізації власноруч надрукованих фальшивих купюр. Обрав долари. Далі юнак в Інтернеті знайшов пропозицію з Рівного про продаж мотоцикла його мрії. Туди й вирушив.

Однак продавець транспортного засобу, 35-річний рівнянин, засумнівався у справності валюти і відмовився від угоди. До того ж власник мотоцикла повідомив про свою підозру у міліцію.

Від правоохоронців хлопець намагався втекти на авто. Як з'ясувалося пізніше, автомобіль належав його друзям, які за викликом Олексія прибули до Рівного, аби забрати фальшивомонетника разом із мотоциклом до Луцька. Та не судилося.

При обшуку у підозрюваного виявили та вилучили 43 стололарів купюри з ознаками підробки, які відразу були направлені до науково-дослідного кримінального центру при УМВС на дослідження, а сам підозрюваний поміщений в ІТТ Рівненського МВ УМВС.

■ РОЗВАГИ

63 лучан пройшли кастинг реаліті-шоу «Big Brother»

У минулі вихідні на Театральному майдані Луцька стояла чорна машина, на якій було намальоване велике око. Голоси, які лунали з неї, закликали городян взяти участь у кастингу реаліті-шоу «Big Brother», пише Волинський інформаційний портал. І, за словами організаторів перегляду, 63 жителі Луцька спробували свої сили та ризикнули взяти участь у відборі.

■ АКЦІЯ

Волинь долучилася до «рушникової доріжки» єднання

У рамках Всеукраїнського проекту «Єдина Україна: Схід і Захід разом», що стартував 29 серпня 2010 року у місті Святогірськ Донецької області, до Луцька прибув Рушник єднання. Головна ідея проекту спрямована на духовно-культурну єдність, зміцнення дружніх стосунків між регіонами. Акція присвячена 20-річчю Незалежності України і має на меті засвідчити єдність українського народу.

Символом обрано вишитий рушник — невід'ємний атрибут української культури, предмет, що має важливе сакральне значення. Перший рушник вишито майстринями Святогірська. А монахи Свято-Успенської лаври для цієї події виготовили копію Святогірської ікони Божої Матері, яка супроводжує Рушник повсюди. Він уже побував у Донецьку, Харкові, Луганську, Вінниці, Івано-Франківську, Тернополі, Чернівцях, Ужгороді, Запоріжжі, Рівному та в інших обласних центрах України. Організатори акції відвідують

усі області України та символічно поєднують їх за допомогою зібраних вишитих рушників, зшитих у єдину «рушникову доріжку».

Рушник від Волині вишили народні майстрині Валентина Карпюк, Галина Головченко та Оксана Пузняка.

Акція фінішує 24 серпня у Києві освяченням у Свято-Успенській Києво-Печерській Лаврі. Але на цьому проект не завершиться. Вже 29 серпня розпочнеться його другий етап під назвою «Україна — Європа краплина». Ікона Святогірської Божої Матері разом із Всеукраїнським рушником, делегацією у складі фольклорного колективу та учасників акції подорожуватиме різними країнами світу, популяризуючи Україну, її мистецтво.

Акція завершить свою подорож у червні 2012 року на урочистому відкритті світового чемпіонату Євро-2012.

